

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 22.

Extraordinair Session.

17de Møde.

Tirsdagen den 18de Septbr.

(Forts.)

Cultusministeren (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand gif dernæst over til, hvad han ogsaa meente var en overordentlig stor Feil ved Udkastet og en Misligholdelse af, hvad der ved Adressen allerede var givet, nemlig at Offentlighed ikke i Fællesforfatningen udtryffeligt var optaget. Jeg skal heller ikke gaae dybere ind paa dette Punkt, end det er nødvendigt for at vise, hvor aldeles den ærede Rigsdagsmand ogsaa i denne Henseende har misforstaaet Stillingen og Uttringen i Adressen. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede, at der vel ikke i Adressen forekom nogen Udtalelse om Offentlighed, men at der herom skulde være en Uttring af mig under Forhandlingerne, og at jeg udtryffeligt skulde have bemærket, at jeg her yttrede mig som „Ordfører“. Det er vistnok saa, at der af mig er fremkommen en Uttring med Hensyn til Offentlighed; denne Uttring fremhævedes og oplæstes af den ærede Rigsdagsmand; jeg skal følge ham, men tillige bede ham at følge mig lidt videre. Han siger nemlig, at der betræffende Offentligheden fra min Side som Ordfører, ifølge Folkethingstidendens Sp. 263, er talt som følger: „Det er jo nemlig indlysende, at der gives flere Puncter, som under Udviklingen af Fællesforfatningen maatte anses for i høi Grad at være nødvendige, og som desuagtet ikke have fundet nogen særlig Dmtale i Adressen“. Det var disse Ord, han fremhævede, og han gif derefter over til

nogle nærmere Betragtninger over Udtryffene: „under Udviklingen“, hvorved jeg dog maa bemærke, at, selv om man holdt disse Udtryk fast, saa vil man naturligt, og efter det almindelige Begreb af disse Ord, allerede komme til at see, at det ikke kunde være Meningen, at en Bestemmelse om Offentlighed skulde optages i Fællesforfatningen, thi det vilde da være den uheldigste Udtrykksmaade som kunde tænkes, naar man vilde sige, at den skulde komme „under Udviklingen“ af Fællesforfatningen. Men lykkeligtvis behøver man ikke at holde sig hertil. Som Ordfører stillede jeg mig dengang den Opgave at gjøre saa klart som muligt, hvorledes Udvalgets Stilling var, saa at det vil være unødvendigt at henvise til Betragtninger over enkelte Ords Begreb og Betydning, — hvor Skarpsindigheden kan være større eller mindre i at udfinde, hvad der kan lægges ind deri, — idet man fuldstændig har udtalt sin Mening, hvilket i alle Tilfælde er det Heldigste. Der blev nemlig strax efter de af mig udtalte og af den ærede Rigsdagsmand nu ansførte Ord tilføjet: „jeg skal til Exempel blot henpege paa Offentligheden“ — ja man skulde ikke troe det, men det er dog Tilfældet, at disse Ord følge umiddelbart efter det tidligere af den ærede Rigsdagsmand Ansførte; jeg kunde tænke mig disse Uttringer henfattede paa et andet Sted i Discussionen, uagtet den visstnok ikke var lang, og jeg vilde deri have fundet en Undskyldning for den ærede Rigsdagsmand for, ikke at have taget dem med, men da de følge umiddelbart i den næste Linie, ovenpaa det af ham Ansførte, saa kan det kun forklæres derved, at den ærede Rigsdagsmand ved en tilfældig Omstændighed er bleven afbrudt i sin Læsning